

ת"פ 17549/01/17 - מדינת ישראל נגד לימונדה א.א.נ בע"מ, מחמוד עטון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 17549-01-17 מדינת ישראל נ' לימונדה א.א.נ
בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמים 1. לימונדה א.א.נ בע"מ
2. מחמוד עטון

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד לנא אבו-עיסא

ב"כ הנאשמים, עו"ד וואסמי עלי

הנאשם 2 - בעצמו

הדיון מתורגם לערבית ע"י הסנגור המלומד

גזר דין

1. נאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") ונאשמת 1 (להלן: "**הנאשמת**") הורשעו על פי הודאת הנאשם בשמו ובשם הנאשמת, במפורט בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון. במסגרת זו הורשעו הנאשמים ב- 112 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין, במטרה להתחמק מתשלום מס, על פי סעיף 117(ב)(5) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975 (להלן: "**החוק**") ובעבירה אחת של הכנה וניהול של פנקסי חשבונות כוזבים, במטרה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק.

תמצית כתב האישום

2. על פי החלק הכללי לכתב האישום המתוקן, הנאשמת היא חברה פרטית מוגבלת במניות אשר עסקה בתקופה הרלבנטית בעבודות בנייה. הנאשם שימש בתקופה זו כמנהלה הפעיל וכבעל מניות יחיד בה. על פי האישום הראשון, בתקופה שבין יולי 2013 עד אוגוסט 2014 ניכו הנאשמים מס תשומות בסך של **1,694,474 ₪** על שם הנאשמת, באמצעות 112 חשבוניות, מבלי שסופקו להם השירותים או הטובין המפורטים בהן (להלן: "**החשבוניות הכוזבות**"). הנאשמים פעלו כאמור במטרה להתחמק מתשלום מס. החשבוניות הכוזבות אשר נוכו על ידי הנאשמים

עמוד 1

כמפורט לעיל הן על שם העוסקים הבאים: ירח וכוכבים פרויקטים בע"מ ח.פ. 513612978, ב.ע. לבנין בע"מ ח.פ. 513920363 וג'אברין עלי מוסטפא ובניו בע"מ ח.פ. 514081504. על פי האישום השני לכתב האישום המתוקן הכינו הנאשמים פנקסי חשבוניות כוזבים כך שכללו בספרי הנאשמת את החשבוניות הכוזבות כתשומות וזאת במטרה להתחמק מתשלום מס.

הסדר הטיעון

3. בהמשך להליך גישור, ביום 16.10.17 הגיעו הצדדים להסכמה לפיה יודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן בשמו ובשם הנאשמת והנאשמים יורשעו. כן הוסכם כי על הנאשם יוטל קנס בסך 100,000 ₪. עוד הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל לנאשם, לצד מאסר על תנאי, וקנס לנאשמת, אשר גובהו יקבע לפי שיקול דעת בית המשפט. ב"כ הנאשם יהיה חופשי בטיעונו לעניין עונש המאסר אשר יוטל על הנאשם ולעניין גובה הקנס אשר יוטל על הנאשמת. תקופת המאסר על תנאי אשר תוטל על הנאשם תקבע לפי שיקול דעת בית המשפט.

טיעוני המאשימה

4. לטענת ב"כ המאשימה עובדות כתב האישום המתוקן מלמדות כי הנאשם פעל בצורה שיטתית ומתמשכת והדבר מעיד על מחשבה ותכנון בשונה ממעידה חד פעמית. עוד ציינה כי הנהנה העיקרי מפירות העבירה הוא הנאשם. ב"כ המאשימה טענה כי המדובר בעבירות מס שביצוען קל, גילויין קשה ומטרתן - הפקת רווח כספי. ב"כ המאשימה הפנתה לפגיעה בערכים מוגנים הכוללת פגיעה בשוויון נשיאת נטל המס, פגיעה בקופה הציבורית ובאפשרות המדינה לגבות מס אמת, ואף ציינה כי העבירות בהן הורשעו הנאשמים משבשות את מהלך הדיווח התקין לרשות המסים. לטעמה במקרה זה נפגעו הערכים המוגנים במידה רבה, לאור נסיבות ביצוע העבירות והנזק המשמעותי לקופה הציבורית בסך של כ- 1,700,000 ₪.

5. ב"כ המאשימה ביקשה לראות את המפורט באישום הראשון ובאישום השני כאירוע אחד ועתרה לקבוע מתחם עונש בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. כן עתרה למתחם קנס שנע בין 85,000 ₪ ל- 170,000 ₪. ב"כ המאשימה הגישה טבלת פסיקה לתמיכה בעמדתה ועתרה למקם את הנאשם באמצע המתחם ולגזור עליו עונש של 24 חודשי מאסר בפועל. עוד הפנתה לכך שהמאשימה שקלה לקולא את הודיית הנאשם וחסכון הזמן השיפוטי על ידו וכן את העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי. מנגד, לחומרה לטענתה, יש לשקול את העובדה שהנאשם לא הסיר את המחדלים ובכך לטענתה לא הביע חרטה על מעשיו וכן את ריבוי העבירות ומשך התקופה שבוצעו בה. ב"כ המאשימה ציינה כי הלכה היא כי בעבירות מסוג זה משקלן של נסיבות אישיות וכלכליות אינו רב, ואף ציינה כי אין בעניינו של הנאשם נסיבות אישיות יוצאות דופן. כמו כן הפנתה לחשיבות הרתעת הרבים ולכך שנקבע כי בהחמרת הענישה בעבירות כלכליות יש כדי להגבירה. בנוסף ציינה לחומרה את התנהלות הנאשם במהלך ניהול התיק, אשר לא התייצב לפחות לארבעה דיונים. בנוגע לקנס, עתרה בהתאם להסדר הטיעון כי יוטל על הנאשם קנס בסך 100,000 ₪ ועל הנאשמת קנס בהתאם למתחם לו עתרה. עוד ביקשה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי שאורכו יקבע לפי שיקול דעת בית המשפט.

טיעוני ב"כ הנאשמים

6. ב"כ הנאשמים ציין כי הנאשם שיתף פעולה כבר בשלב החקירה, בבית המשפט הודה במיוחס לו, לקח אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי יקר והוא נעדר עבר פלילי, אדם נורמטיבי המנהל חיי באופן תקין. לטענתו, התנהלות הנאשם מול קבלני המשנה, שלא הייתה תקינה, נבעה מתום לב. ב"כ הנאשם חלק על היות העבירות אשר בוצעו קשות לגילוי, בשל כך שכיום מוגשים דוחות המע"מ באופן מקוון. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם בן 47 נשוי ואב לשלושה קטינים, אשתו עקרת בית והוא המפרנס היחיד במשפחה. עוד טען כי הנאשם מעסיק עובדים רבים תושבי השטחים ומשך עונש המאסר אשר ייגזר עליו יפגע בעובדיו. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשמת פעילה גם כיום וכי הנאשם נעדר ממספר דיונים לאור קשיים ולחץ בעבודה. לטענתו, לנאשמת ולנאשם חובות רבים הגם שלא הצליח להציג אישור מרואה החשבון בעניין. יחד עם זאת ציין כי מצבה של הנאשמת תקין למרות התחייבויותיה הרבות ואף ציין כי ברצונו של הנאשם לפנות לרשות המסים להסדרת המחדל, יתכן שלאחר ריצוי עונש המאסר שייגזר עליו. בנסיבות אלה עתר להטיל על הנאשם עונש מאסר ברף המינימלי ולדחות את מועד ריצויו לתקופה ראויה במהלכה הנאשם ינסה להסדיר את עניינו.

דבר הנאשם

7. הנאשם התנצל על מעשיו וטען כי היו לו קבלני משנה מהם הוא קיבל את החשבוניות הפיקטיביות.

דין והכרעה

8. במקרה דנן הגיעו הצדדים להסדר טיעון כמפורט לעיל. באשר לעונש המאסר הגבילה עצמה המאשימה ל- 24 חודשי מאסר בפועל וההגנה נשארה חופשיה בטיעוניה. אין המדובר בטווח ענישה והמאשימה בטיעוניה הפנתה למתחם העונש ההולם לטעמה.

9. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך חברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. בת"פ (שלום - ת"א) 13528-09-15 מע"מ ת"א 1,2 נ' **משהראוי** (21.12.2016) (להלן: "**עניין משהראוי**"), ת"פ (שלום - ת"א) 62426-07-14 מע"מ ת"א 1,2 נ' **חליל** (10.5.2017) (להלן: "**עניין חליל**") ובת"פ (שלום - ת"א) 9097-10-16 **מס קניה מע"מ ת"א נ' נמירובסקי** (12.06.2017) (להלן: "**עניין נמירובסקי**") ציינתי כי עבירות המס הכוללות כוונה להתחמק מתשלום מס הן במדרג הגבוה של עבירות המס. הערכים המוגנים בעבירות דנן, נוגעים לחשיבותה של הקופה הציבורית לכלכלת המדינה וביטחונה, לנזק הרב שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות בפן הכספי ובפן הפגיעה בעקרון השוויון בנשיאת נטל המס, וכן לפגיעה באמון הציבור בשלטון החוק. המדובר בעבירות שביצוען קל וגילויין קשה, בבסיסן בצע כסף וביסודן מרמה. אציין כי גם בעידן הדיווח המקוון, והגם שאופן דיווח זה מקל במקרים מסוימים על גילויין של העבירות, לא ניתן לומר שאין קושי בגילויין. יש לזכור כי גם כיום מבוססת שיטת המס על האמון הניתן בעוסקים שידווחו דיווחי אמת. מדיניות הענישה בגין עבירות אלו היא בדרך כלל מחמירה ומושפעת ממידת התחכום, משך ביצוע העבירות, השיטתיות שבביצוען וסכומי המס אשר נגזלו מהקופה הציבורית. באותם מקרים אף ציינתי כי את כל האמור לעיל יש לומר ביתר שאת מקום בו מבוצעות עבירות של שימוש (וכך גם הפצה) של חשבוניות כוזבות. ההוצאה והשימוש בחשבוניות כוזבות הוגדרו לא אחת כ"מכת מדינה" שיש להילחם בה מלחמת חורמה ויש לתת לכך משקל בעת קביעת מתחם העונש וגזירת הדין.

10. בערעור שהוגש על גזר הדין בעניין משהראוי הבהיר בית המשפט המחוזי כי לא בכדי כונו החשבוניות הפיקטיביות בפסיקה בשם אבי אבות הטומאה וכי המדובר **"בנגע קשה שפוגע בכל רבדי תשלום מס אמת"** ר' עפ"ג (מחוזי - ת"א) 6968-02-17 **משהראוי נ' מדינת ישראל - מע"מ ת"א** (24.4.2017).

11. במקרה דנן, כל המפורט בכתב האישום המתוקן מהווה אירוע אחד, כפי שאף ציינה המאשימה. מכתב האישום המתוקן ניתן ללמוד על ניכוי שיטתי של מס תשומות על סמך חשבוניות כוזבות, על שם שלוש חברות, משך כשנה וחודש ובסכומים ניכרים. הנזק אשר נגרם לקופת המדינה כתוצאה מביצוע העבירות משמעותי והוא בסך 1,694,474 ₪ קרן מס. עבירות אלה, בשל אופיין ולאור השיטתיות בה נעברו, הן כאלה המלמדות על תכנון מוקדם ותחכום.

12. נתתי דעתי לטענת ב"כ הנאשם לפיה ביצוע העבירות נבע מתום לב וכן לדברי הנאשם לפיהם עבד בפועל מול קבלני משנה, סוג טענה להיות החשבוניות הכוזבות חשבוניות זרות. אינני מוצאת כי יש בטענה זו כדי להשפיע על גזירת הדין במקרה דנן. יש לזכור כי הנאשם הודה בשמו ובשם הנאשמת בניכוי מס תשומות על סמך חשבוניות כוזבות במטרה להתחמק מתשלום מס, הצדדים הגיעו כאמור להסדר טיעון ולא נשמעו ראיות. כידוע, כאשר גוזר בית המשפט את הדין במסגרת הסדר ולאור הודיית הנאשמים, עליו להסתמך על המונח בפניו - המפורט בכתב האישום ותו לא. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, אין כל אזכור להיות החשבוניות הכוזבות "חשבוניות זרות" או כל הסכמה של המאשימה לטענה זו, ואין כל הסכמה או קביעה לפיה בפועל היו לנאשמים תשומות בהיקפים המפורטים בכתב האישום או בכלל. בנסיבות אלה אין מקום לדיון מעמיק בשאלת קיומה של הבחנה לעניין העונש בין מי שניכה שלא כדין "חשבוניות זרות" למי שניכה שלא כדין חשבוניות כוזבות לחלוטין.

13. בהקשר זה, למעלה מן הצורך ובקצרה אציין כי סוגיית ההבחנה בין חשבוניות זרות לפיקטיביות או כוזבות נדונה לא אחת בפסיקה וככלל נדחתה, למעט מקרים ספציפיים (ראו עפ"ג 47301-01-14 **רשות המסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' פ.מ.מ בע"מ** (16.6.2014)), וכן ראו לשם הדוגמא: רע"פ 5718/05 **אוליבר נ' מדינת ישראל** (8.8.2005) ורע"פ 1866/14 **זקן נ' מדינת ישראל** (13.3.2014) שם נדחתה ההבחנה בין חשבוניות פיקטיביות לחשבוניות זרות תוך שבית המשפט העליון מציין כי ניתוק החשבונית מן העסקה אליה היא שייכת פוגע בשיטה מיסודה. ברע"פ 7779/15 **חברת כץ עבודות צבע בע"מ נ' מדינת ישראל** (31.1.2016) (להלן: **"רע"פ כץ"**) הבהיר כבוד השופט שהם כי ככלל אין להבחין בין סוגי חשבוניות, פיקטיביות לעומת זרות. ביחס לכך ציין כי הטעם להעדר ההבחנה ככלל נעוץ בכך שלרוב לא ניתן מספיק מידע באשר לפרטי העסקה האמיתית אשר בוצעה (ככל שבוצעה), ובכלל זאת למידה שבה סכום העסקה תואם את סכום המע"מ ששולם (אם בכלל) לקופת המדינה, על מנת לבחון את הנזק שנגרם. השופט שהם ציין כי כל מקרה יבחן על פי נסיבותיו, כשהנזק שנגרם לקופת המדינה משמש שיקול מבין שיקולי הענישה בעבירות מס, לקולא ולחומרה.

14. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, בסוג זה של עבירות, ובפרט כשאלה נעברות בשיטתיות ובהיקף ניכר, הלכה היא כי יש להשית ענישה מחמירה הכוללת עונשי מאסר ממשיים לריצוי מאחורי סורג ובריה לצד קנסות מכבידים, הנותנת ביטוי לפסול שבעבירות ולנזק העצום שנגרם כתוצאה מביצוען. ראו לשם הדוגמא: רע"פ 5358/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (10.7.2012), רע"פ 5064/14 **רבחי נתשה נ' מדינת ישראל** (22.7.2014), רע"פ כץ, עניין חליל, עניין משהראוי ועניין נמירובסקי.

15. **בעניין משהראוי**, שם נדון הנאשם אשר פעל לניכוי חשבוניות כוזבות בסך כולל של 1,998,950 ₪ לצד ניהול פנקסים כוזבים, גזרתי על הנאשם, אשר היה בגיר צעיר בעת ביצוען של חלק מן העבירות, 18 חודשי מאסר.

בערעור, הקל בית המשפט המחוזי בעונש והעמידו על 15 חודשי מאסר, נוכח גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע חלקן של העבירות, תוך ששב וציין את חומרתן של העבירות.

16. **בעניין חליל**, הקשור לעניין משהראוי, הורשע הנאשם בניכוי והפצה של חשבוניות כוזבות בסך מס כולל של 2,132,353 ₪. המדובר בנאשם אשר טען כי שימש כאיש קש, אשר עבר הליך שיקומי הקשור להתמכרותו לסמים. מתחם עונש המאסר נקבע בין 12 ל- 30 חודשים, על הנאשם נגזר עונש של 15 חודשי מאסר לצד קנס, מאסר על תנאי, והתחייבות, בין היתר, לאור העונש אשר נגזר על משהראוי בתיק הקשור.

17. **בעניין נמירובסקי**, שם נדון עניינו של נאשם אשר פעל, בין היתר, לניכוי מס תשומות ללא אסמכתאות בסך של 1,233,384 ₪, לא ניהל פנקסי חשבוניות והוציא חשבוניות כוזבות שסכום המס הנובע מהן 249,600 ₪ נקבע מתחם עונש המאסר בגין עבירות אלה בין 14 לבין 36 חודשים. על הנאשם נגזרו 17 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. בית המשפט המחוזי, בע"פ (ת"א) 17327-07-17 **נמירובסקי נ' מדינת ישראל** (24.1.2018), לא מצא להתערב בעונש המאסר אשר נגזר אך מצא להקל בקנס, נוכח מצבו הכלכלי הקשה ונסיבותיו האישיות של הנאשם, תוך משקל נוסף לטענה לפיה הנאשם לא נהנה מפירות מעשיו. באותו מקרה עלתה הטענה לפיה שימש הנאשם כ'קוף' או איש קש עבור אחרים.

18. **ברע"פ כץ** אליו הפנתה המאשימה, נדחתה בקשת רשות הערעור של המבקשים, כשעל המבקש נגזר עונש מאסר בפועל בן 20 חודשים, בגין ניכוי מס תשומות על סמך חשבוניות כוזבות בסך 1,520,508 ₪.

19. ב"כ המאשימה טענה למתחם עונש מאסר של 18 ועד 36 חודשי מאסר ואף הפנתה לפסיקה לביסוס העונש לו עתרה (חלקה בעניין נאשמים אשר לא הודו או לקחו אחריות). ב"כ הנאשמים לא טען לכל מתחם. באשר לענישה הנוהגת יש לזכור את שצוין בע"פ 3877/16 **ג'אבלי נגד מדינת ישראל** (17.11.2016) לפיו מתחם הענישה אינו עניין אריתמטי פשוט, אלא מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים שמדיניות הענישה היא רק אחד מהם. לאחר סקירת המפורט לעיל, בראי נסיבות ביצוען של העבירות, הערכים המוגנים אשר נפגעו ומידת הפגיעה בהם, מצאתי להעמיד את מתחם העונש ההולם בין 14 חודשי ל-36 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי מרתיע, וקנס.

20. לעניין הקנס, כאשר המדובר בעבירות שנעברו לצורך הפקת תועלת כלכלית על הקנס להיות ממשי, על מנת להרתיע את הנאשמים ואחרים וללמד כי אין לצד ביצוען של עבירות אלה כל תועלת כלכלית. גובה הקנס שיש לגזור מושפע גם מהנזק שנגרם לקופת המדינה, משך ביצוען של העבירות והשיטתיות שבביצוען. הצדדים הסכימו כי יושת על הנאשם קנס בסך 100,000 ₪. באשר לנאשמת, שהיא חברה פעילה, השאירו את שיעור הקנס לשיקול דעת בית המשפט. בעת הטיעון לעונש הובהר על ידי הסנגור כי לנאשמת התחייבויות רבות אך מצבה טוב. באשר לנאשם, לא הוצגה כל ראיה אודות קושי כלכלי הגם שב"כ הנאשם טען כי התחייבויותיה של הנאשמת משפיעות גם על מצבו של הנאשם. בנסיבות אלה מצאתי להעמיד את מתחם הקנס בין 40,000-150,000 ₪. באשר לנאשם, מצאתי לאמץ את עתירת הצדדים לקביעתו על סך 100,000 ₪.

הענישה הקונקרטי:

21. הנאשם, בן 47, נשוי ואב לשלושה ילדים קטינים, אשתו עקרת בית והוא המפרנס היחיד במשפחתו, ברי כי כל עונש מאסר אשר יגזר על הנאשם ישפיע על בני משפחתו. הנאשם אף בעל עסק (הנאשמת) המעסיק עובדים

(לדברי ב"כ הנאשם - תושבי שטחים) ואין ספק כי גם פעילותו של העסק וכפועל יוצא מצבם של העובדים בו יושפע מהעונש שייגזר על הנאשם. אלה יובאו בחשבון על ידי בעת גזירת העונש. בנוסף יש לתת את הדעת לקולא להודייתו של הנאשם, לטענת בא כוחו בדבר שיתוף פעולה בחקירה, לחיסכון הזמן השיפוטי על ידו (הגם שבמסגרת ההליך המשפטי לא התייצב למספר דיונים) ולקידחת האחריות על ידו. לצד זאת יש לזכור כי הנאשם לא הסיר את מחדלי כתב האישום ועניין זה נשקל לחומרה בין שיקולי הענישה. בית המשפט העליון ציין לא אחת את חשיבות הסרת המחדל בתיקים מסוג זה, בין היתר, כדרך להביע חרטה אמיתית וכנה (ר' רע"פ 7851/13 **עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015)). נתתי דעתי לדברי ב"כ הנאשם לפיהם לאחר ריצוי עונש המאסר יפעל הנאשם לתשלום חובו לרשות המסים אך אין בהצהרה זו כדי להביא להקלה בעונש או להקל ממידת החומרה והנזק האדיר שנגרם לקופת המדינה בעקבות מעשי הנאשם, ואשר לא רופא.

22. במקרה זה לא נטענה כל טענה לעניין חלופי הזמן ואף אינני מוצאת כי המדובר בחלופי זמן משמעותי אותו יש לזקוף לקולא. המדובר בעבירות אשר נעברו בשנים 2013-2014. מעיון בכתב האישום (פרטי מעצר ושחרור בערובה) ניתן להבין כי חקירת הנאשם נערכה בחודש פברואר 2015. כתב האישום הוגש בחודש ינואר 2017. הדחיות בתיק נבעו בעיקרן מאי התייצבות הנאשם לדיונים, לדברי בא כוחו, בין היתר, בשל עומס עבודה, שכמובן איננה בגדר סיבה המצדיקה אי התייצבות.

23. הנאשם וב"כ לא ציינו נסיבות אישיות או כלכליות יוצאות דופן בעניין הנאשמים, למעט המפורט לעיל. נסיבה נוספת לקולא היא העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי מכל מין וסוג. מכל מקום, וביחס לנסיבות אישיות של נאשם בעבירות מסוג זה, יש לזכור כי גם מקום בו קיימות נסיבות אישיות מיוחדות הכלל הוא שבתיקים מסוג זה מקבל האינטרס הציבורי בדמות הרתעת היחיד והרתעת הרבים בכורה על פני אותן נסיבות. (ראו: רע"פ 3998/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.6.2015) וכן: רע"פ 977/13 **אודיזי נ' מדינת ישראל** (20.2.2013): "**ביתמשפטזכברקבע, לא אחת, כעבירות המסמטאפיינות בחומרה היתרה נוכח פגיעתן הישירה - בקופה הציבורית, והעקיפה - בכיסוש לכלא זר, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס... לאורה לכה זהו ותוהב פסיקה מדיניות הענישה, לפיה יש לגזור את דינם של עברייני המס מתוך הבכורה לשיקולי ההרתעה, ולהעדיף על פני נסיבותיה ואישיות שלה הנאשם ...").**

24. לאחר כל אלה, ובראי הסדר הטיעון בין הצדדים, בשים לב לסכום הקנס לנאשם עליו הוסכם ואיזונו מול יתר רכיבי הענישה, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם: מאסר בפועל למשך 18 חודשים.

לנאשם: מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, לתקופה של 3 שנים שתחל עם סיום ריצוי עונש המאסר והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג פשע.

לנאשם: קנס בסך 100,000 ₪, או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-25 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 10.06.18. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

לנאשמת: קנס בסך 50,000 ₪ אשר ישולם ב-25 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 10.06.18. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ו ניסן תשע"ח, 11 אפריל 2018, במעמד הצדדים.